

ஷ்லீ ஒப்பந்தத்தின் பின்..

தமிழ்பேசும் மக்களின்

எதிர்காலம்?

Appropriate Technology கீழே

121, POINT-PELICO - OAE

NALLUR, வடக்கா

No. _____

- [] ஒப்பந்தத்தை மீறுவது யார்?
- [] இந்திய இராணுவம் ஏன் அழைக்கப்பட்டது?
- [] ஒப்பந்தத்தின் உள்ளடக்கம் என்ன?
- [] தமிழ்பேசும் மக்களின் பிரச்சனைக்கு ஒப்பந்தம் தீர்வாகுமா?
- [] ஜெயவர்த்தன ஐனநாயகத்தை மதிப்பாரா?
- [] தமிழ்பேசும் மக்களுக்கு வேண்டிய அரசியல் அதிகாரம்.

ழூலை ஒப்பந்தத்தின் சின்...
 No.

தமிழ் பேசும் மக்களின் எதிர்காலம் ?

ழூலை 29-ல் ஒப்பந்தம் வந்தபோது தமிழ் பேசும் மக்கள் மத் தியில் நிலவிய மகிழ்ச்சியும் பரபரப்பும் தற்போது அற்றுப்போய் விட்டது. மீண்டும் யுத்தமும் கூதுகளும் படுகொலைகளும் குழந்து கொண்டிருக்கின்றன.

இந்திய இராணுவம் மீதோ, இலங்கை இராணுவம் மீதோ வெறுமனே வசைமொழிகளைக் கூறி உண்மையைத் திசைதிருப்பா மல், இதன் சூத்திரதாரிகள் யார் என்பதை இனங்காட்ட வேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது.

அமைதி நிலவிய காலங்களில், இலங்கை அரசின் போக்கை நோக்கும்போது அது தனது இராணுவத்தினுடைய ஊர்காவல் படையூடாகவும், நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் இயக்கங்களை சீண்டுவதிலும், கலவரங்களைத் தூண்டுவதிலும் ஆர்வம் காட்டி வந்திருப்பதை இனங்காணமுடியும்.

ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டு கில் நாட்களில் பூநகரி இராணுவத்தினரால் எமது தோழர்கள் தேவா, குகன் கொல்லப்பட்டது; தோப்பூர் இராணுவத்தினரால் தோழர் வரதன் கொலை செய்யப்பட்டதும்; விடுதலைப் புளிங்கள் அமைப்பைச்சேர்ந்த 17 பேர் இலங்கை கடற்படையினரால் கைது செய்யப்பட்டு பின் இந்திய தரப்பை யும் மீறி கொழும்புக்குக் கொண்டு செல்ல முயன்றபோது அவர்கள் இறந்துபோனதும் இலங்கை அரசு விடுதலை அமைப்புக் களை ஒப்பந்தத்திற்குப் புறம்பாகச் சீண்டியிருப்பதற்கு ஆதாரமாக இருக்கின்றது.

இவை மட்டுமல்லாமல் இடைக்கால நிர்வாகம் அறிவிக்கப் பட்டதற்கு மறுநான் இரு தமிழர்களை திருகோணமலையில் வைத்து ஊர்காவல் படையினர் கொலைசெய்தபோது உருவான கலவரத் தில், இலங்கைக் கடற்படையினர் ஆயுதங்கள் சகிதம் வெளியே வந்து பொதுமக்களைத்தாக்க முற்பட்டது. முதலான சமபவங்கள் இலங்கை அரசு இனக்கலவரத்தின் புலமாக இருந்ததற்கு சான்றுகளாக இருக்கின்றன.

மேலும், ஒப்பந்தத்திலுள்ளபடி விடுதலை அமைப்புக்களின் உறுப்பினர்களுக்கு பொது மன்னிப்பு வழங்குவதோடு நிபந்தனையற்ற விடுதலையும் கிடைக்கவேண்டுமென்ற கட்டாயத்திற்கு முரணாக, வடக்கு - கிழக்கில் கைதானவர்கள் மட்டுமே விடுவிக்கப்படுவர் எனவும் கூறத் தொடங்கியது. மலையகம் - கொழும்பு முதலான சம்பவங்களில் ஈடுபட்டவர்கள் விடுவிக்கப்படமாட்டார்களெனவும் புதிய பிரச்சாரமொன்றை கட்டவிழ்த்துவிட்டது. இதன் மூலம் ஒப்பந்தத்தின் மீது இலங்கை அரசு தன்னிச்சைப் போக்கை கடைப்பிடிக்கத் தொடங்கியிருந்தது இருந்தும் வடக்கு-கிழக்கு சம்பவங்களில் மட்டும் தொடர்புபட்டவர்களைத்தானும் இன்னும் முழுமையாக இவர்கள் விடுவிக்கவில்லையென்பது வனிக்கத்தக்கானது.

ஒப்பந்தத்தின் கீழ் கலைக்கப்படவேண்டிய ஊர்காவல் படையினரை கலைக்க மறுப்பதுடன் அவர்களை மீண்டும் ஆயுதபாணி களாக தமிழ்ப்பகுதிகளில் கடமையாற்றப் பணித்திருப்பதும் ஒப்பந்தத்தை மீறும் செயலே. இவர்களுக்கு பயிற்சி நெறிகளும், போதிய பணாரும் வழங்கப்பட்டு ஊக்குவிப்பும் கொடுக்கப்படுகிறது.

மேற்கூறிய நிகழ்வுகளில் திருக்கோணமலைக் கலவரங்களின் போது அகதிகளான சிங்களவர்களினதும் இதனால் கொதிப்படைந்த அமைச்சரவையினதும் வற்புறுத்தலைப் பயன்படுத்தி 04-10-87 அன்று வெப். ஜெனால் டிபேர்ந்தர் சிங்கையும் இணைத்து கூட்டப்பட்ட பாதுகாப்பு சபைக்கூட்டத்தில் இந்திய இராணுவத்தினரின் அமைதி காப்பில் தாம் நம்பிக்கையற்றுப் போய்விட்டதாக ஜெயவர்த்தன கூறியவற்றை இங்கு நினைவுபடுத்தவேண்டும்.

இந்திய இராணுவம் தனக்கு நம்பிக்கையாகச் செயல்யடுகிறது. யின் இயக்கங்கள் வசமுள்ள மீதுமான ஆயுதங்களை வற்றுக்கணிவதை முதலில் செய்தவேண்டுமென ஜெயவர்த்தன வற்புறுத்தியபோது அதற்கு இசைந்து போன இந்திய அரசு இராணுவ நடவடிக்கைகளுக்குத் தயாரானது. இம் முடிவுகள் எடுக்கப்பட்ட பின்னர், கைது செய்யப்பட்ட முரம்பா முதலான விடுதலைப் புலிஸ் 17 பேரை கொழும்புக்குக் கொண்டு சென்ற முயன்றதோடு ஏற்பட்ட குழப்பங்களினால் வடக்கு - கிழக்கில் அமைதி குலிந்தது மீண்டும் போரை பும் அனாததங்களை தமிழ் போர் மக்கள் சந்திக்கத் தொங்கினார்,

ஒப்பந்தத்தை தானே மீறிவந்த ஜெயவர்த்தனு யூலை 29-இல் ஒப்பந்தம் நிறைவேறியபோது, கூடவேவந்த இந்திய இராணுவத்தின் பணிபற்றி அப்போது எடுத்துச் சொன்ன வார்த்தைகளை இங்கு மீட்பது காலப் பொருத்தமானது. “இந்திய இராணுவமானது இயக்கங்களின் வசமுள்ள ஆயுகங்களைக் கணிவதற்காக இலங்கை இராணுவத்திற்கு வலுக் கேர்க்கும் இராணுவமாகவே வரவழக்கப்பட்டிருக்கிறது; அமைதியான முறையில் ஆயுதங்கள் கொடுக்கப்படவிட்டால் பலவந்தமாக அவை பறிக்கப்படு” எனக் கூறிய ஜெயவர்த்தனு, “ஆயுதப் பறிப்பு நிறைவு பெற்றதும் இந்தியப்படை எனவும் கூறியிருந்தார்.

ஒப்பந்தத்தை மீறும் சக்தியாக இலங்கை அரசு விளங்கிவருவதும், இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தமானது தமிழ்பேசும் மக்களுக்கு பாதுகாப்பற்ற நிலையான்றைத் தோற்றுவித்திருப்பதுமான இச்சூழ் நிலையிலேயே ஒப்பந்தம் குறித்தான் கேள்விக்குறி எழுந்து நிற்கிறது.

ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டபோது, அதன் உள்ளார்ந்தத்தைப் புரிந்து கொண்ட ஈழப்புரட்சி அமைப்பானது ஒப்பந்தத்தை அமுலாக்குவதில் இடையூறு செய்யும் சக்தியாக இருக்கமாட்டாது என்பதற்கு அடையாளமாகவும் - எமது செயற்பாடுகளுக்கு எவரும் வன்முறை மூலம் தடைவிதிக்காதிருக்கும் வகையில் இந்திய அரசுபாதுகாப்பு வழங்கும் என்ற நம்பிக்கையிலும் திருப்திசரமான முறையில் ஆயுத ஒப்படைப்பினைச் செய்திருந்தது. ஆயுதக்களைவு நடவடிக்கை சொன்னிலேயே இந்திய இராணுவம் பலவந்தமாக மேற்கொண்ட காலங்களில் வன்முறைகள் எதிலும் ஈடுபடாதிருந்து எமது உறுதிமொழியை நாம் காப்பாற்றியிருக்கிறோம்.

இந்திலையிலேயே ஈழப்புரட்சி அமைப்பின் நால்வரை இலங்கை இராணுவம் கிழக்கு மாகாணத்தில் வைத்து கைது செய்ததோடு கொழும்பிற்கும் கொண்டுசென்றுள்ளது, இவர்களில் ஒருவர் மீது 1984-ம் ஆண்டில் நிகழ்ந்த சம்பவத்திற்கு குற்றச்சாட்டும் சமத்தப்பட்டுள்ளது. இவர்கள் தொடர்பான விடுவிப்பில் ஈடுபட்ட இந்திய தரப்பினரைப் பார்த்து, ‘இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தம் வடக்கு - கிழக்கிற்கு மட்டுமே செல்லுபடியாகும் எனப்’ பதிலளிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒப்பந்தமானது வடக்கு - கிழக்கிற்கு மட்டுமே செல்லுபடியாகுமெனக் கூறிக்கொண்டே கிழக்கு மாகாணத்தில் வைத்து கைது

செய்திருப்பதும் ஒப்பந்தத்தின்படி மன்னிப்பு வழங்கப்பட்டவர்கள் மீது குற்றம் சம்த்தி இருப்பதும் இலங்கை அரசின் அப்பட்ட மான ஒப்பந்த மீறலே.

இவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டே இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தம் மூலம் இனப்பிரச்சனை மீதான தீர்வு என்பது நடைமுறையில் சாத்தியமற்றதொன்றுகிப் போய்விட்டது. என தமிழ்பேசும் மக்கள் உணரத் தொடங்கியுள்ளனர். இலங்கை அரசின் அத்து மீறல்கள் இந்திய அரசின் சக்தியையும் மீறி தன்னிச்சையாகச் சென்று கொண்டிருப்பதனால் இந்திய அரசின் மீது கொண்டிருந்த நம்பிக்கையும் இழந்து போகிறது.

இப்போதினுக்கும் நிலையில் நெருக்கடிநிலை சீராகவேண்மாயின்,

1. அரசியல் கைதிகள் அனைவரும் நிபந்தனையின்றி விடுதலை செய்யப்படவேண்டும்.

2. தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரச்சனைக்கான தீர்வை இலங்கை-இந்திய அரசுகள் தாமே தீர்மானிக்கும் நடைமுறையை மாற்றி இலங்கை - இந்திய அரசுப் பிரதிநிதிகளுடன் தமிழர் அமைப்புக்களின் பிரதிநிதிகளையும் உள்ளடக்கீய உயர்மட்டக் குழுவொன்றினுடோலவே அனுகூதல் வேண்டும்.

3. ஆயுதக் களைவு என்ற போர்வையின் கீழ் ஒருதலைப்பட்சமாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ள யுத்தமும் தேடுதல்களுக்கிறுத்தப்படல்வேண்டும்

ஒப்பந்தமும் அமுலாக்கலும்

ஒப்பந்தம் ஏற்படுவதற்கு முற்பட்ட காலங்களிலிருந்தே இலங்கை அரசு மாகாணசபையை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறும், ஆயுதங்களை கையளிக்குமாறும் சரணடையும்படியும் வேண்டுகோள் விடுத்த வண்ணமிருந்தது. இதற்காக அவர்கள் மேற்கொண்ட இராணுவ நடவடிக்கைகளின் உச்சக்கட்டமே வடமராட்சி படுகொலைகளாகும்.

அப்போது இவற்றை ஆட்சேபித்த இந்திய அரசு தமிழ் மக்களைப்பதாகக்கூறுகிக் கொண்டு பலாத்தகரமாக உணவுள் போட்டலங்களைப் போடு ஜெயவர்த்தனுவை பிரப்பியிருந்தது. இம் பிரட்டவே ஜெயவர்த்தனுவை ஒப்பந்தமேங்ரித்காக பணியச்செய்திருந்தது.

ழுலீ 29-ல் கையொப்பமான இவ் வொப்பந்தம் இந்தியாவின் பாதுகாப்பைப்பற்றியும் இலங்கைத் தமிழரின் எதிர்காலம்பற்றியும் எடுத்துச் சொல்கின்றது. இவற்றில் திருகோணமலைத் துறைமுகமும், அங்கள் என்னைக்குத்தமும், புத்தாத்து அமெரிக்க ஒலி பற்பு நிலைமும், வெளிநாட்டு உளவு ஸ்தாபனங்களும் இந்தியாவுக்கு அச்சுறுத்தலாக அமையாவன்னம் கட்டிப்படுத்துகிறது அத் துடன் இலங்கை கோருமிடத்து இராணுவ உதவியும் தமிழ்நாட்டில் இயக்கிவருஷ போராளிகளை நாடு கட்டி ஒப்படைக்கவும் இதில் வனக் செய்யப்பட்டுள்ளது: முற்றிலும் இந்தியாவின் பாதுகாப்பையே கவனத்தில் கொண்ட ஒப்பந்தத்தின் இப் பகுதி நடைமுறையில் நிறைவேறிவருகிறது.

இன்றைய நிலையில் இந்து மாசுமத்திரத்தில் அமைதி என்பது இந்தியாவின் பாதுகாப்போடு பின்னிப்பினைந்தென்ற வகையில் ஒப்பந்தத்தின் இப்பகுதியை ஏற்றுக்கொள்வதோடு அதை நடைமுறைப்படுத்துவதிலும் ஈழப்புரட்சி அமைப்பானது இடையூருக் கிருக்கமாட்டாது என்ற தீர்மானத்தையும் வெளியிட்டிருந்தது. ஒப்பந்தத்தின் மறுபகுதியான, தமிழ்பேசும் மக்களின் எதிர்காலம் பற்றிய விடையங்கள் மாகாணசபைத்தீர்வையும், மொழிக்கான சம அந்தஸ்தையும், வடக்குக் கிழக்கு இணைப்பையும் பிரதானமாகக் கொண்டிருக்கிறது. இவற்றுடன் நாடற்ற மலையக மக்களை இந்தியப் பிரசைகளாக்கல், கைத்திகளை விடுதலை செய்தல் போராளிகளின் ஆயுதங்களைக் களைதல், ஊர்காவல் படையைக் கலைத்தல், இலங்கை இராணுவத்தினர் முகாம்களுக்குள் முடங்கியிருத்தல் ஆகியவற்றையும் உள்ளடக்கியதாக அமைகிறது. இவற்றை நிறைவேற்றும் பொறுப்பு ஜெயவர்த்தனு விடமேயே முழுமையாக ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது.

இனப்பிரச்சனைக்கான தீர்வாக ஒப்பந்தத்தின் இப்பகுதிகளையே இலங்கை இந்திய அரசுகள் முன் மொழிந்திருக்கின்றன. இதன் உள்ளார்ந்த அம்சங்களை நோக்கும்போது தமிழர் பிரச்சனையென்பது வெறுமனே அதிகாரப்பாவலாக்கம் பற்றிய பிரச்சனையாக; மொழிக்கான அந்தஸ்து கோரும் பிரச்சனையாக அனுகப்பட்டிருப்பது புலனுகிறது.

தமிழ்பேசும் மக்களது பிரச்சனை

தமிழ்பேசும் மக்களைப் பீடித்திருக்கும் அபாயங்கள் முற்றிலும் வேருணவை. மலையக மக்களுக்கெதிராக 1948-ல் இயற்றப்பட்ட குடியுரிமைச்சட்டமும்; அவர்களை நாடுகடத்த நிர்ப்பந்தித்த சிறிமாகாஸ்தீரி ஒப்பந்தமும்; கீழ்க்கு மாகாண தமிழ் - முஸ்லிம் விவகாரி களின் நிலங்களைப் பறித்த குடியேற்றத்திட்டங்களும், நடுத்தர வகுப் பாரை நிலகுலையச் செய்த மொழிச்சட்டமும், இனவரித் தரப்படுத் தலும்; இனால் முழுவதிற்குமான படுகோலைகளுக்கு விதிதிட்ட பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டமுமே இன்னும் தமிழ்பேசும் மக்களைப் பீடித் துள்ள அபாயங்களாகும். இவற்றை இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தமானது எந்தவகையிலும் தீர்த்து வைக்கவில்லையென்பது வெளிப்படையானது.

இதனுலேயே இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தமானது இந்தியாவின் பாதுகாப்புக்கருதி மிக அவசரமாக செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தமேயன்றி இனப்பிரச்சனையின் தீர்வுக்கான ஒப்பந்தமல்ல என்று கூறுகிறோம். பிரச்சனைக்கு இது தீர்வைக் கொடுக்காதது மட்டுமல்ல தமது பிரச்சனைகளை தாமே தீர்க்கும் உரிமையைக்க டதமிழ்பேசும் மக்களுக்கு கொடுக்க மறுத்திருக்கிறது. ஒப்பந்தத் தின் மூலம் இலங்கைத் தமிழர்களின் எதிர்காலத்தை நிர்ணயிக்கின்ற சுக்தியாக இந்திய அரசு தன்னை தானே நியமித்திருக்கிறது. இவர்கள் இலங்கை அரசோடு கூட்டுச்சேர்ந்து இனப்பிரச்சனைக்கு இருதித்தீர்வு காணப்போவதாகவும் அறிவித்துள்ளார்.

இவ்விரு அரசுகளும் இனைந்து எவ்வளவு தூரம் தமிழ்பேசும் மக்களின் எண்ண அபிலாசைகளை புரிந்து தீர்வை முன்ன கூப்போகிருர்கள் என்பது கேள்வியாக இருக்கின்றது. இந்திய சின் பார்வையில் இலங்கை தமிழர் பிரச்சனை என்பது அவர்களுப் பாதுகாப்புப்பற்றிய தென்றே விளக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இதைத் தீர்க்க தனது இரணுவத்தை நின்ட காலத்திற்கு நிலைகொள்ளக் கூயவேண்டியிருப்பதாக எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறது. இலங்கை அரசோ இனப்பிரச்சனை என்பதெல்லாம் மொழிபற்றிய சர்வத்தையென பாசாகுதுமென்கிறது. தமிழ் மொழிக்கு சம அந்தஸ்து கொடுத்துவிட்டால் எல்லாம் தீந்துவிடுமென்ற தட்டிக்களிப்போடு தீர்வைத் தேவிறு.

இவ்வித அரசுகளும் சேர்ந்து இனப்பிரச்சனையை வெறுமனே மொழிப்பிரச்சனையாக பாதுகாப்பு பற்றிய பிரச்சனையாக அதிகாரப் பகிரவோடு தீர்த்து வைக்கக்கூடிய பிரச்சனையாக நினைத்து டைக்கம் காலூம் காரியங்களில் இறங்கியுள்ளன. இந்த மேம்போக்கான போக்கானது இலங்கையில் நிலவிவந்த சிங்கள மேலாண்மை போக்கிறது அதை மீளவும் காப்பாற்றிக்கொள்ள சுந்தரப்பாம் கொடிந்துவிடப்போகிறது.

சேஸ்பரிக் கமிஷனை பிரித்தானியர் நியமித்திருந்த காலத்தில், தமிழ்பேசும் மக்கள் 50 : 50 கோரிக்கையை முன்வைத்தபோது, அதை நியாயமானது எனக் கூறிய பிரித்தானியர், திருகோணமலைத் துறைமுகத்தையும், கட்டுநாயக்கா விமானத்தளத்தையும் 20 வருட குத்தகைக்கு பிரதமர் சேனநாயக்கா கொடுக்க இணங்கியபோது, தமிழ்பேசும் மக்களின் கோரிக்கையை கைகழுவினிட்டனர். 1947இல் நடந்த இவ்வரலாற்று வடுவினை மறவாத தமிழ்பேசும் மக்கள் அன்று பிரித்தானியர் செய்ததையே இன்று இந்தியர் செய்வதாக உணரத்தலைப்பட்டுள்ளனர். பிரித்தானிய அரசு செய்த துரோகத்தனத்தை நாற்பது வருடங்களின் பின் இந்திய அரசு செய்யாதென்ற நம்பிக்கை எமக்குண்டு இந்தியாவை மைய மிட்ட பூஜோள் அரசியலீக் கணிப்பிடுமிடத்து. அதனைச் சூழவுள்ள அமெரிக்க சார்பு நாடுள்ளால் உள்ளும் புறமும் கொடுத்துவரும் நெக்கடிகளை எவ்வும் நிராரிக்கழுதியாது. இதனால் தனது பாதுகாப்பிற்காக எததுபும் செய்யும் நிலையில் இந்தியா தயாராகி வருவது கண்கட்டு. இந்தியா தனக்காகத் தேடும் பாதுகாப்பு என்பது தமிழ்பேசும் மக்களின் பாதுகாப்போடு பின்னிப்பினைந்தது என்ற வகையில், இந்தியாவின் பாதுகாப்பிற்காக ஒத்தாஶ வழங்கேன்றியது கட்டாயமானதாகும்.

அதேவேளை தமிழ் தேசிய இனத்தின் எண்ண அபிலாசைகளை இந்தியா புறக்கணித்து நடக்குமாயின் வரலாற்றுத் துரோக மிழுத்ததாகவே கொள்ளப்பட்டுவிடும். இதனாலேயே தமிழ்பேசும் மக்களின் எதிர்காலத்தை நிர்ணயிக்குஞ் உரிமையை தமிழர் பிரதி நிதிகளிடமே விட்டுவிடுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

சேர்தலும் தமிழ்ப் பிரதிநிதிகளும்

தேர்தல் மூலம் தமிழர் பிரதிநிதிகள் யார் என்பதை தீர்மானிக்கவும் மாகாணசபைத்தீர்வை அமுலாக்கவும், இந்தியப்படைக

வின் முன்னிலையில் ஐநாயகச்சுழிலை ஏற்படுத்தப்பட வேண்டுமென்பதே இப்போதைய தீர்மானமாக இருக்கிறது. இன்றைய நெருக்கடி நிலைக்கு பரிகாரம் தேடிய இலங்கை - இந்திய அரசின் கண்டுபிடிப்பே இதுவாகும். ஐநாயக சூழல்பற்றியும் தேர்தல் பற்றியும் கூறும் ஜெயவர்த்தன இதன்மூலம் தட்டிக்கழிப்புப் போக்கை தொடரப்போகிறார் என்றே என்னத் தொன்றுகிறது.

1977-ல் நாளத்தப்பட்ட தேர்தலில் ஈழக்கோரிக்கையை முன் வைத்து தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியினர் இக்கோரிக்கைக்கான அங்கீகாரத்திற்காகவே தமது பிரதிநிதிகளை வேட்பாளராக நிறுத்தியிருந்தனர். தமிழர்களின் பெரும்பாள்ளமை வாக்குப்பலத்தோடு வெற்றியீட்டிய பிரதிநிதிகளும், ஈழக்கோரிக்கையும் ஐநாயக வரம்புக்குப்பட்ட தீர்மானமென்பதை எவரும் மறுக்கமுடியாது. ஐநாயக ரீதியில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட த. வி. கூட்டணியினரா இதே ஜெயவர்த்தனாவே 83-ல் திருத்தச்சட்டமூலம் கொண்டு வந்து செயலிழக்கச் செய்திருந்தார். இதன்மூலம் ஐநாயகத் திற்கும் தேர்தல் முறைகளுக்கும் ஜெயவர்த்தன கொடுக்கும் மதிப்பு புரிகிறதல்லவா?

தமிழ்பேசும் மக்களின் எதிர்காலம்

இலங்கை இனப்பிரச்சனையில் இரு அரசுகளும் கடைப்பிடிக்கும் கொள்கைகளை தமிழ்பேசும் மக்கள் சந்தேகக் கண்கொண்டு பார்க்கிறார்கள். இப்போது தமிழ்பேசும் மக்களுக்கு வேண்டியதெல்லாம் தமது பொருளாதாரத்தையும். பாதுகாப்பையும் தாமே நிர்ணயித்துக்கொள்ளக்கூடிய வழிமுறையையும், குடியேற்றங்கள் தொடர்பான பிரச்சனைகளில் சிங்கள மேலாதிக்கத்திலிருந்து விடுபடக்கூடிய அதிகார வரம்பொன்றையும், இவையைனைத்தையும் செயலுக்குக் கொண்டுவரத் தேவையான அரசியல் விஸ்தீர்ணத்தையுமேயாகும்.

இதற்காகப் போராடவேண்டிய சூழ்நிலைக்கே தமிழ்பேசும் மக்கள் தள்ளப்பட்டுள்ளார்கள். ஜெயவர்த்தனாவின் குபட நாடகம் இனியும் தொடருமாயின், தமது கோரிக்கைகளை வெல்லதற்காக மீண்டும் ஆயுதந்தாங்கும் கட்டாயம்கூட ஏற்படலாம். இத்தகைய தமிழ்பேசும் மக்களின் எண்ண கட்சியாசாரங்க்கு ஈடுகொடுக்கக்கூடிய அரசியல் விஸ்தீர்ணத்தையும், அரசியல் அதிகாரத்தையும் ஈழப்புரட்சி அமைப்பானது பிஸ்வருமாறு முன்மொழிகிறது,

1. தமிழ்பேசும் மக்களைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்டிருக்கக் கூடியதாயும், நிலப்பாற்பால் தொடர்புடையதாயும் அமைந்த வடக்கு, கிழக்கு மலையகப் பகுதிகளில் புதிய மாவட்ட வரை யறுப்புக்களைச் செய்தல், இம் மாவட்டங்களின் இணைப்பிலிருந்து புதிய மாகாண எல்லை நிர்ணயிப்பைச் செய்தல்.
2. இம் மாகாணங்களை இனைத்து 'அரசியல் அதிகாரசபை' வடிவமைப்பைக்கொண்டு வருதல்.
3. மேற்படி அரசியல் அதிகாரசபைக்குட்பட்ட பிரதேசங்களில் இப்பிரதேச இனவிகிதாசார அடிப்படையிலமைந்த - புதிய படைப்பிரிவோன்றை அமைப்பதினுடைக் குழுமம் தமிழ்பேசும் மக்களின் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தல்.
4. வடக்கு, கிழக்கு மலையகப் பகுதிகளுக்கிடையிலான நேரடி பொருளாதார இனைப்பை ஏற்படுத்தக்கூடிய திட்டங்களை அமுலாக்கல், சமதர்மப் பொருளாதாரத்தை நோக்கி இவற்றை நெறிப்படுத்தல்.
5. தற்போது கடைப்பிடிக்கப்படும் நாடுதழுவிய இனவிகிதாசார அடிப்படையில் அமைந்த குடியேற்ற முறையை நிராகரித்து, மாவட்ட இனவிகிதாசாரத்தை அடியொற்றிய குடியேற்றங்களைச் செய்தல், இவ் விகிதாசாரமானது 1948-ம் ஆண்டை நியமமாகக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.
6. கல்வி, கலை, கலாச்சாரம், தொழில் நுட்பம் முதலான அம்சங்களில் தமிழ்பேசும் மக்களின் தனித்துவம் சிதையா வகையில் சுயாதீனமான செயல்பாடுகளைச் செய்தல்.
7. சர்வதேசக் கோட்பாடுகளில் சுகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான நிலைப்பாட்டைப் பின்பற்றுவதுடன் நட்பு நாடுகளிடமிருந்து நேரடி உதவிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளும் அதிகாரத்தை உருவாக்குதல்.

இவ் அரசியல் உறுதிப்பாட்டை அடைவதற்கிடையில் இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தத்தை மீறும் சுக்திகளை இனம் காட்டவும், ஒப்பந்தத்தின் பலவினங்களை வெளிக்காட்டவும் பின்வரும் கோரிக்கைகளை அரசியல் கோஷங்களாகக் கொண்டு ஜனநாயக வரம்புக்குட்பட்ட செயல்களில் ஈடுபட ஈழப்புரட்சி அமைப்பு தீர்மானித்திருக்கிறது.

1. ஒப்பந்தத்தினைபடி அனைத்து அரசியல் கைதிகளும் விடுதலை செய்யப்படவேண்டும்.
2. பொதுப்பிரகடனம் மூலம், குடியிருமை இழந்த மலையகத் தொழிலாளர்களுக்கு குடியிருமை வழங்கவேண்டும். காலா வதியான சிறிமா-சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தைத்தமிழி மேற்கொள்ளப்படும் நாடுகடத்தல் தீர்மானத்தை இரத்துச் செய்தல் வேண்டும்.
3. திட்டமிட்ட சிங்கள குடியேற்றங்களையும், ஊர்காவல்படையையும் கலைத்தல் வேண்டும்.
4. தமிழ்பேசும் மக்களின் பிரச்சனைகளை] ஆராய்ந்து தீர்ப்பதற்கு ஏதுவாக இலங்கை - இந்திய அரசுப்பிரதிநிதிகளையும், தமிழர் அமைப்புக்களின் பிரதிநிதிகளையும் உள்ளடக்கிய உயர்மட்டக் குழுவான்றை நிறுவுதல் வேண்டும்.
5. தேடுதலற்ற யுத்தநிறுத்தம் ஒன்றின்டிரூலம் இந்திய அமைதி காப்புப்படை - புளிகள் மோதல் உடன் நிறுத்தப்படுவதுடன், பேசுவார்த்தை மூலம்] பிரச்சனைகள்] பேசித்தீர்க்கப்படல் வேண்டும்.
6. இந்திய அமைதிகாப்புப்படை, இந்தியாவின் பாதுகாப்பிற் குரிய கேந்திர நிலையங்களில் கண்காணிப்புச் செய்யும் 'கேந்திர கண்காணிப்பு படையாக' மட்டுமே செயற்படவேண்டும்.
7. பயங்கரவாதத்தடைச்சட்டம் முழுமையாக நீக்கப்படல்வேண்டும். தொழிற்சங்கங்களுக்கெதிரான சட்டங்கள் நீக்கப்படல் வேண்டும்.

தொடர்பு முகவரி:

சமும்,

Inappropriate Technology Services

த. பெ. இல: 2356, 121, POINT-PEDRO ROAD

சென்னை 600024, NALLUR, JAFFNA

இந்தியா.

No.